

## Yaşlı Adam sordu: “ Kim O?”

Dostluk, zevklerin ve düşüncelerin uyuşmasıdır. Dostluk kişisel çıkar karşısında kurulan bir ilişki değildir. Hiç beklenmedik bir anında kalbine doğan sıcacık bir duygudur **dostluk**. **Dostluk**: sevinçtir, üzüntüdür, anlamaktır, hatırlanmaktır, sonsuza dek olan arkadaşlıktır. Dost olma, dostça davranmadır. Haz. Ali'ye göre de: “**garip insan, dostu olmayan insandır.**” Çok şükür bu dünyada dostsuz kalmadım. İnşallah öbür dünyada da dostsuz kalmamamız umudu ve duasıyla bu haftaki yazımı “**Dostluğa**” ayırdım.

Küçük bir evde yaşayan kimsesiz yaşlı bir adam vardı. Bir gece ocağın önünde tek başına oturup ateşin alevlerini seyrederken kapı çalındı. Ve yaşlı adam seslendi. “ Kim o?” Dışarıdan “ Aşkın” sesi geldi. “ Ben “aşkım” Ben geldim.” Adam kıpırdamadı “ **Ben artık ihtiyarladım, aşka ihtiyacım kalmadı.**” diye seslendi aşka. Bundan böyle aşka ihtiyacım yok. Çünkü zamanında yeteri kadar yaşadım.” diye olumsuz cevap verdi. Bir müddet sonra kapı tekrar çalındı.. Yaşlı adam sordu: “ Kim o?” “ **Zenginlik**” dedi dışarıdaki ses. “ **Zenginlik geldi.**” Yaşlı adamda yine bir telaş yok, yerinden bile kıpırdamayıp cevap verdi. “ Hayatımın sonuna geldim, artık zenginliğe de ihtiyacım kalmadı. Çünkü o parayı yiyecek, harcayarak takat kalmadı bende. Onun için sana da ihtiyacım kalmadı. Onun için sana da kapımı açamam.” diye cevap verdi. Aradan bir süre daha vakit geçti ve kapı tekrar çalındı. Yine yaşlı adam sordu: “ **kim o?**” diye bağırdı. “ **Dostluk**” dedi, dışarıdaki ses. Bunun üzerine ihtiyar telaşla ı bastonuna yaslanarak yerinden kalktı, kapıyı açtı. Dostluk süzülerek içeri girdiğinde yaşlı adamın neşesi yerine geldi. Sanki çok sevdiği oyuncağını kaybedip de tekrar bulan çocuğun sevinci gibi sevindi. Ve yaşlı adam sabaha kadar kapısını açtığı dostlukla çocukluk, gençlik ve askerlik hatıralarından başlayarak, çocuklarına ve torunlarına kadar sabaha kadar zevkle muhabbetlerini sürdürdüler.

Geçtiğimiz Ramazan aylarından birinde akşam üzeri bir fırında pide sırasına girdim. Sıranın sonuna yanaşarak önümdeki orta yaşlı bir beye selam verdim. Işıldayan gözlerle selamımı alan beye “ Nasılsınız?” diye sorduğumda : “ **Hiç iyi değilim hemşerim.**” Demesin mi? “Hayırdır.” dediğimde, “ Hemşerim Manisa hapisane, ben de bu hapisanede mahkûmum.” dedi. “ Hayırdır hemşerim

sıkıntın nedir?” dediğimde anlatmaya başladı. Ülkemizin muhtelif yerlerinde görev yaptıktan sonra bir arkadaşının tavsiyesi üzerine hiç akraba, dost ve arkadaşının bulunmadığı Manisa’ya yerleşmiş. Ne komşuları ile bir iletişim kurabilmiş, ne de kendine göre bir dost ve arkadaş edinebilmiş. Ve derdini şu cümlelerle bitirdi. “ Manisa’da ne selam veren bir dostum, ne de selam verecek bir arkadaşım var.” diyerek arkadaş ve dost eksikliğini verdiği üzüntüsünü dile getirdi.

Manisa’nın en kalabalık okulunda uzun süre görev yapmamdan dolayı dost eksikliğini hissetmeyen biri orak yeni tanıştığım bu arkadaşın arkadaş eksikliğini getirdiği üzüntü, o güne kadar hiç aklıma gelmemişti. Kendisine Bundan sonra beni bir arkadaş olarak kabul edebilirsiniz” diyerek çarşıya çıktığımda kendisini telefonla arayarak dost eksikliğini gidermek için yoldaşlık yaptım ve öğretmen evindeki arkadaşlarımla tanıştırmak bu esikliğini gidermeye çalıştım.

“Manisa’da hapisane hayatı yaşıyorum .” diyen bu arkadaşın durumu bana yukarıdaki yaşlı adamın durumu ile şairin “ **Dostlarla çıktığımız yolda teker teker yalnız kaldık**” sözünü hatırlattı. Gerçekten de hayata yalnız olarak gelen insan çocukluk, gençlik ve iş hayatında kendini kalabalıklar içinde bulduğu için yalnızlığın ne demek olduğunu bilmiyor. Ama yaş ilerledikçe etrafındakileri de teker teker kaybettikçe insanın en büyük ihtiyaç duyduğu şey dost ve arkadaş ihtiyacı oluyor. Özellikle nefes arkadaşını da kaybeden yaşlıların en çok ihtiyaç duydukları şey, sevinç ve üzüntülerini paylaşacak bir dost bulamamaları. Onun için de yaşlılar huzur evlerini gün geçtikçe daha çok tercih eder oldular.

Vaaz kürsüsünde hocalarımız “ Ahrette şefaath sebeplerinden biri de dünyada iken dostların birbirlerini Allah için sevmeleri.” olduğunu söylüyorlar.

Dünyada Allah için seven ve sevilen dostlara sahip olmamız duasıyla bütün dostlara selamlar.[www.kadirkeskin.net](http://www.kadirkeskin.net)

Not: Emekli İl Müftüsü Sayın Mehmet ali Öz beyefendinin organizesi ile Kasaboğlu Kız Anadolu İmam- Hatip Lisesi öğrencileriyle beraberdim.

